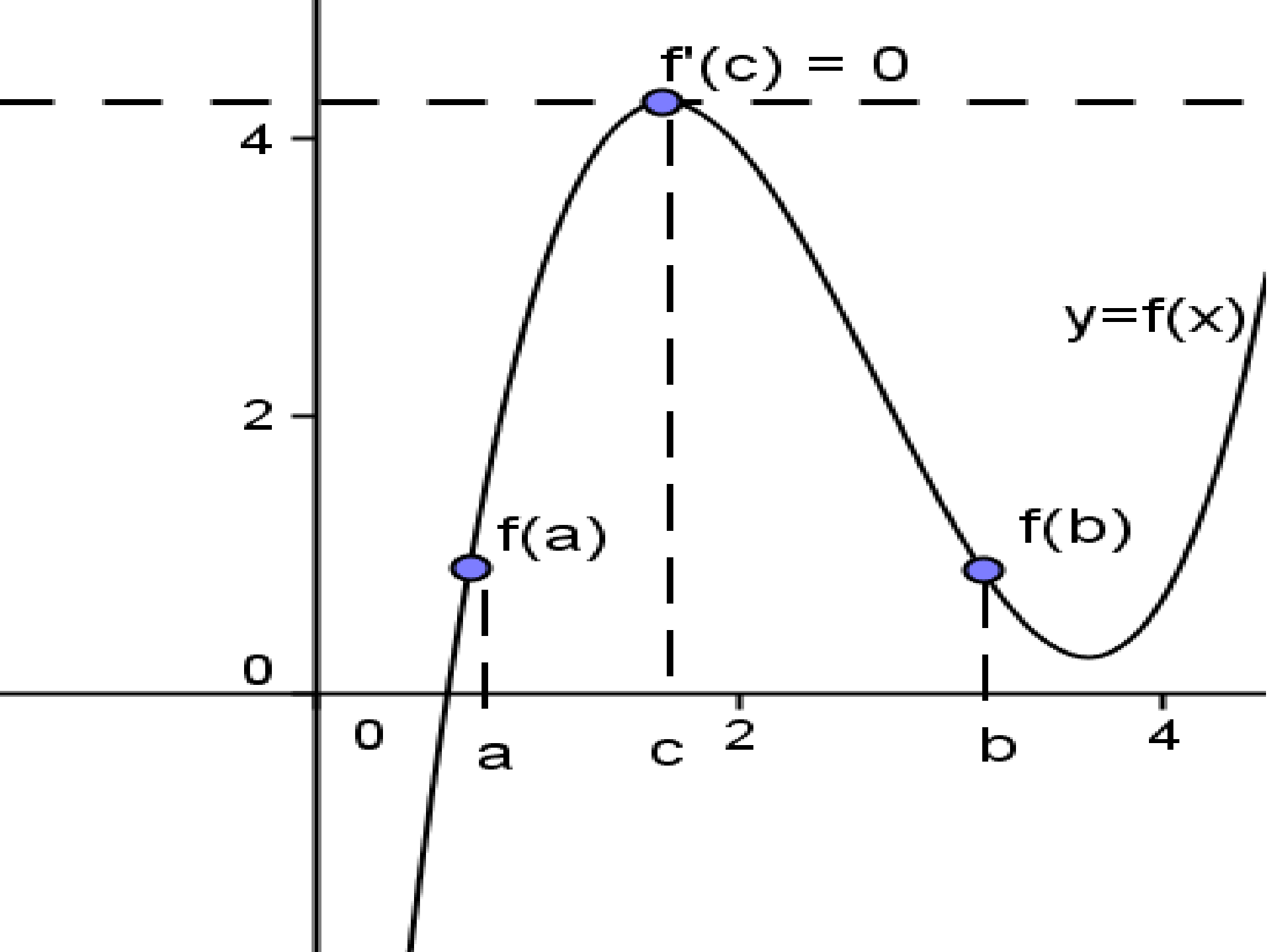


Μαθηματικά 11

ΘΕΩΡΗΜΑ ΜΕΣΗΣ ΤΙΜΗΣ – ΜΟΝΟΤΟΝΙΑ
ΣΥΝΑΡΤΗΣΗΣ

Θεώρημα του Rolle: Θεωρούμε μια συνάρτηση f συνεχή στο κλειστό διάστημα $[a, b]$ και παραγωγίσιμη στο ανοιχτό διάστημα (a, b) . Εάν $f(a) = f(b)$, τότε υπάρχει c στο διάστημα (a, b) τέτοιο ώστε $f'(c) = 0$.

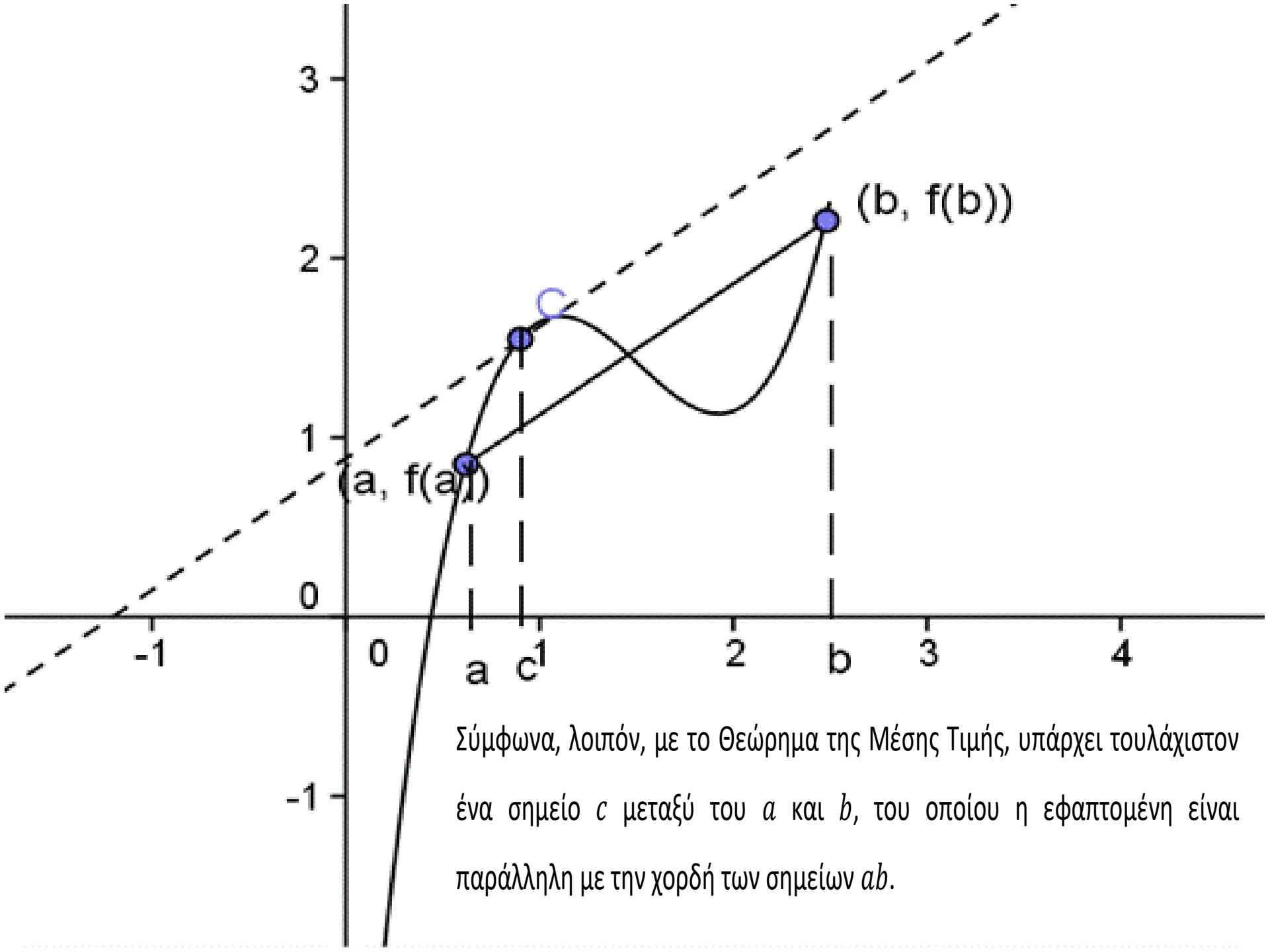
Η παράγωγος αποτελεί εφαπτομένη της συνάρτησης f , δηλαδή δείχνει την κλίση της συνάρτησης, η οποία όταν πάρει την τιμή μηδέν σε συγκεκριμένο σημείο παριστάνεται με παράλληλη ευθεία προς τον άξονα x



Θεώρημα Μέσης Τιμής: Εάν μια συνάρτηση f είναι συνεχής στο κλειστό διάστημα $[a, b]$ και παραγωγίσιμη στο ανοιχτό διάστημα (a, b) , τότε υπάρχει τουλάχιστον ένα σημείο $x = c$ στο διάστημα (a, b) για το οποίο να ισχύει:

$$f'(c) = \frac{f(b) - f(a)}{b - a}$$

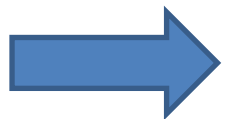
Η $f'(c)$ είναι η κλίση της εφαπτομένης στο σημείο c , ενώ η $\frac{f(b) - f(a)}{b - a}$ είναι η κλίση (εφαπτομένη) της χορδής που ενώνει τα σημεία $(a, f(a))$ και $(b, f(b))$



Σύμφωνα, λοιπόν, με το Θεώρημα της Μέσης Τιμής, υπάρχει τουλάχιστον ένα σημείο c μεταξύ του a και b , του οποίου η εφαπτομένη είναι παράλληλη με την χορδή των σημείων ab .

Υποθέτοντας ότι μια συνάρτηση f είναι παραγωγίσιμη σε ένα ανοικτό διάστημα Δ και με βάση το Θεώρημα Μέσης Τιμής, προκύπτουν τα ακόλουθα πορίσματα:

- $f'(x) = 0$ σε κάθε σημείο στο διάστημα Δ , εάν και μόνο αν η συνάρτηση f είναι σταθερή στο Δ .
- Εάν $f'(x) = g'(x)$ για κάθε x (σημείο) στο διάστημα Δ , τότε η συναρτήσεις f και g διαφέρουν το πολύ κατά μια σταθερά c , δηλαδή $f(x) = g(x) + c$, $c \in \mathcal{R}$, για κάθε $x \in \Delta$.



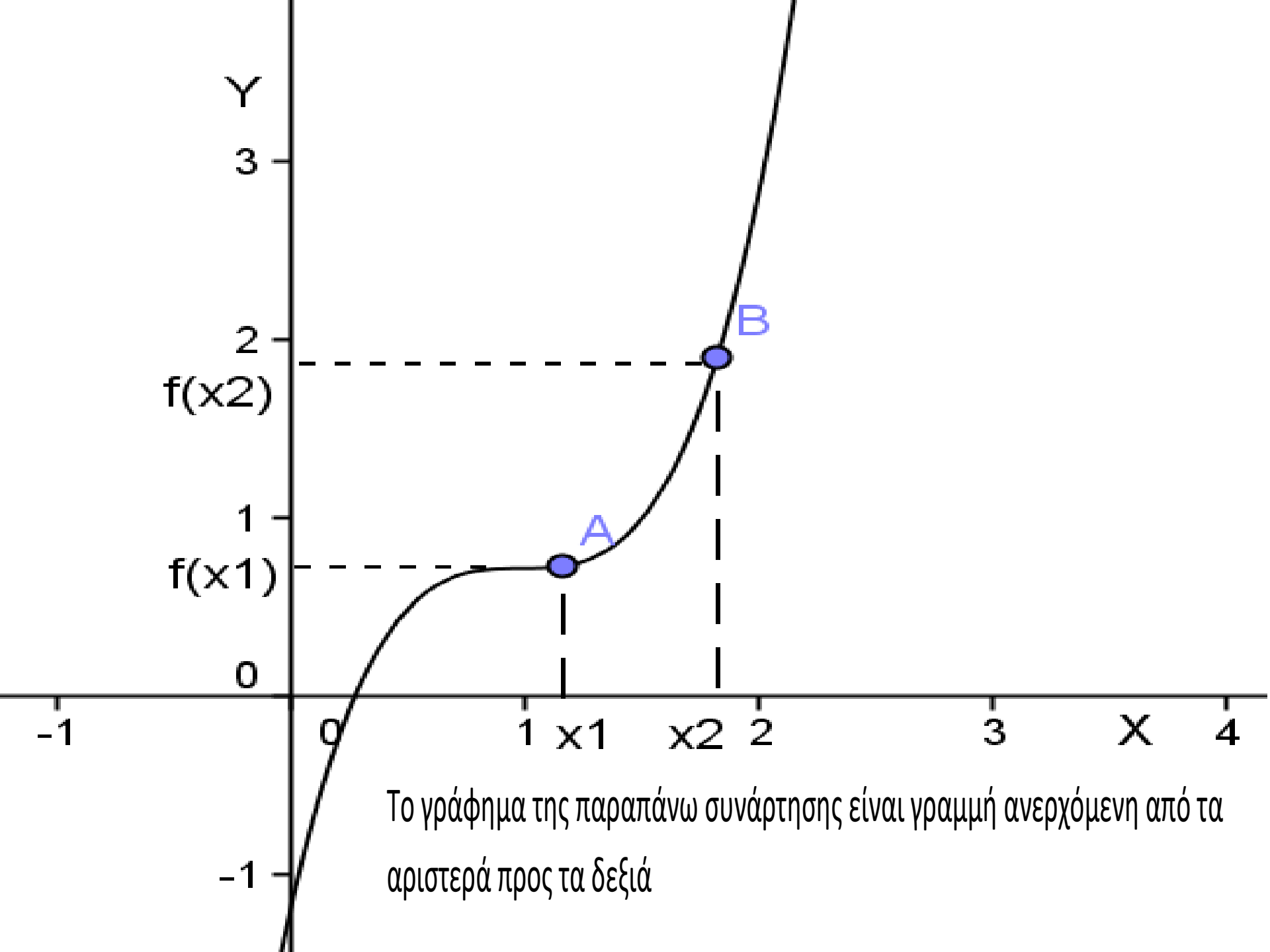
• Εάν $f'(x) > 0$ για κάθε x (σημείο) στο διάστημα Δ , τότε η f είναι αύξουσα στο διάστημα Δ .

• Εάν $f'(x) < 0$ για κάθε x (σημείο) στο διάστημα Δ , τότε η f είναι φθίνουσα στο διάστημα Δ .

Ορισμός 1: Μια συνάρτηση f ορίζεται γνησίως αύξουσα σε ένα διάστημα του πεδίου ορισμού της εάν για κάθε x_1, x_2 του εν λόγω διαστήματος ισχύει:

$$\bullet \quad x_1 < x_2 \text{ τότε } f(x_1) < f(x_2)$$

Το γράφημα της παραπάνω συνάρτησης είναι γραμμή ανερχόμενη από τα αριστερά προς τα δεξιά

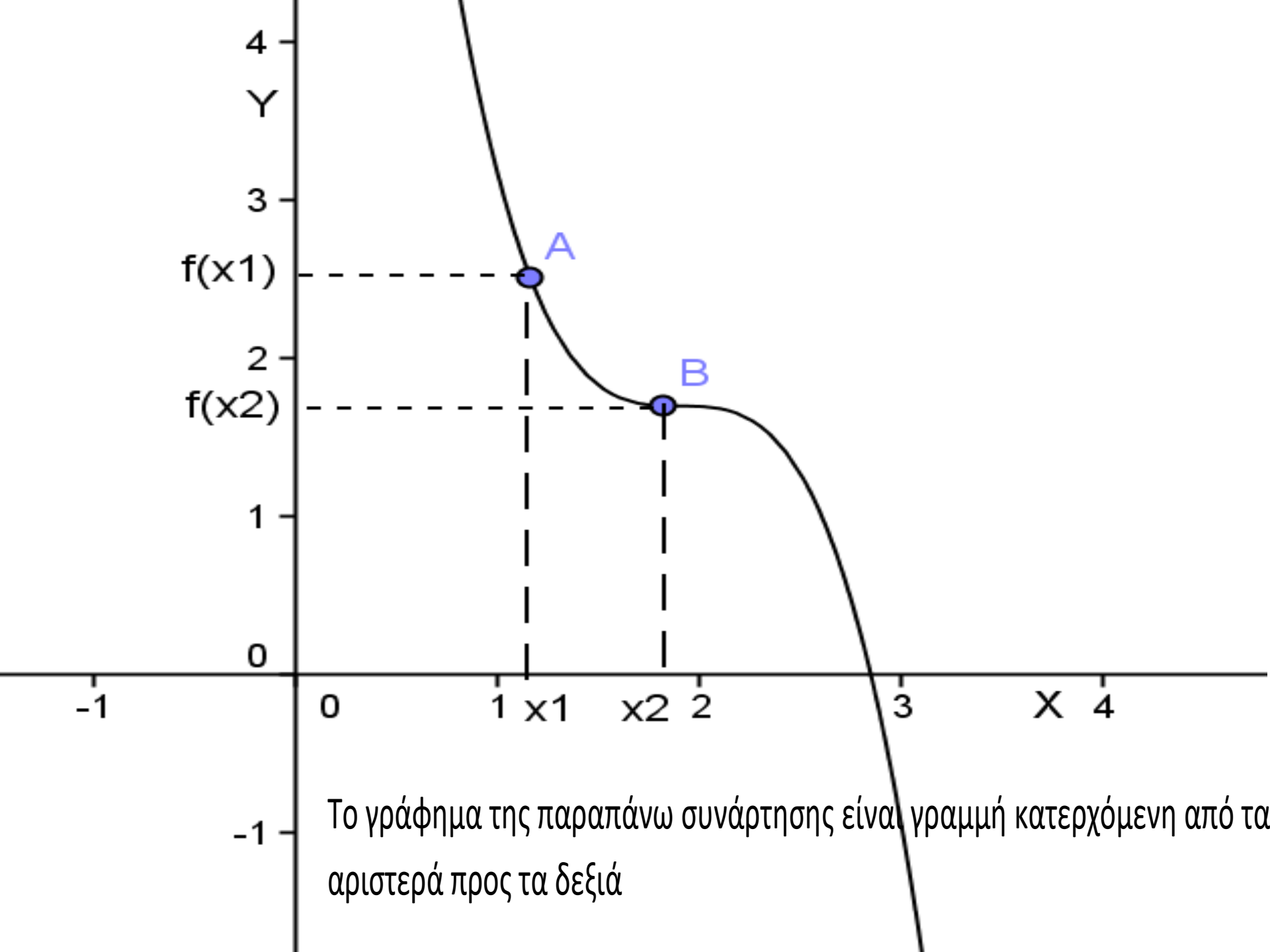


Το γράφημα της παραπάνω συνάρτησης είναι γραμμή ανερχόμενη από τα αριστερά προς τα δεξιά

Ορισμός 2: Μια συνάρτηση f ορίζεται γνησίως φθίνουσα σε ένα διάστημα του πεδίου ορισμού της εάν για κάθε x_1, x_2 του εν λόγω διαστήματος ισχύει:

$$\bullet \quad x_1 < x_2 \text{ τότε } f(x_1) > f(x_2)$$

Το γράφημα της παραπάνω συνάρτησης είναι γραμμή κατερχόμενη από τα αριστερά προς τα δεξιά



Το γράφημα της παραπάνω συνάρτησης είναι γραμμή κατερχόμενη από τα αριστερά προς τα δεξιά

Ορισμός 3: Μια συνάρτηση f ορίζεται *αύξουσα* σε ένα διάστημα του πεδίου ορισμού της εάν για κάθε x_1, x_2 του εν λόγω διαστήματος ισχύει:

• $x_1 < x_2$ τότε $f(x_1) \leq f(x_2)$

Ορισμός 4: Μια συνάρτηση f ορίζεται *φθίνουσα* σε ένα διάστημα του πεδίου ορισμού της εάν για κάθε x_1, x_2 του εν λόγω διαστήματος ισχύει:

• $x_1 < x_2$ τότε $f(x_1) \geq f(x_2)$

Ορισμός 5: Μια συνάρτηση f ορίζεται σταθερή σε ένα διάστημα του πεδίου ορισμού της εάν για κάθε x_1, x_2 του εν λόγω διαστήματος ισχύει:

• $x_1 < x_2$ τότε $f(x_1) = f(x_2)$

Ορισμός 6: Μια συνάρτηση f ορίζεται γνησίως μονότονη σε ένα διάστημα του πεδίου ορισμού της όταν είναι γνησίως αύξουσα ή γνησίως φθίνουσα, αντίστοιχα ονομάζεται μονότονη όταν είναι αύξουσα ή φθίνουσα.

Θεώρημα: Έστω μια συνάρτηση f συνεχής σε ένα κλειστό διάστημα $A = [a, b]$ και παραγωγίσιμη στο ανοικτό διάστημα (a, b) , τότε

- αν $f'(x) > 0$ για κάθε σημείο του διαστήματος (a, b) , η συνάρτηση είναι γνησίως αύξουσα στο εν λόγω διάστημα.
- αν $f'(x) \geq 0$ για κάθε σημείο του διαστήματος (a, b) , η συνάρτηση είναι αύξουσα στο εν λόγω διάστημα.
- αν $f'(x) < 0$ για κάθε σημείο του διαστήματος (a, b) , η συνάρτηση είναι γνησίως φθίνουσα στο εν λόγω διάστημα.



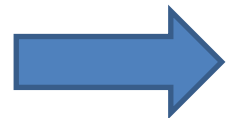
- αν $f'(x) \leq 0$ για κάθε σημείο του διαστήματος (a, b) , η συνάρτηση είναι φθίνουσα στο εν λόγω διάστημα.
- αν $f'(x) = 0$ για κάθε σημείο του διαστήματος (a, b) , η συνάρτηση είναι σταθερή στο εν λόγω διάστημα.

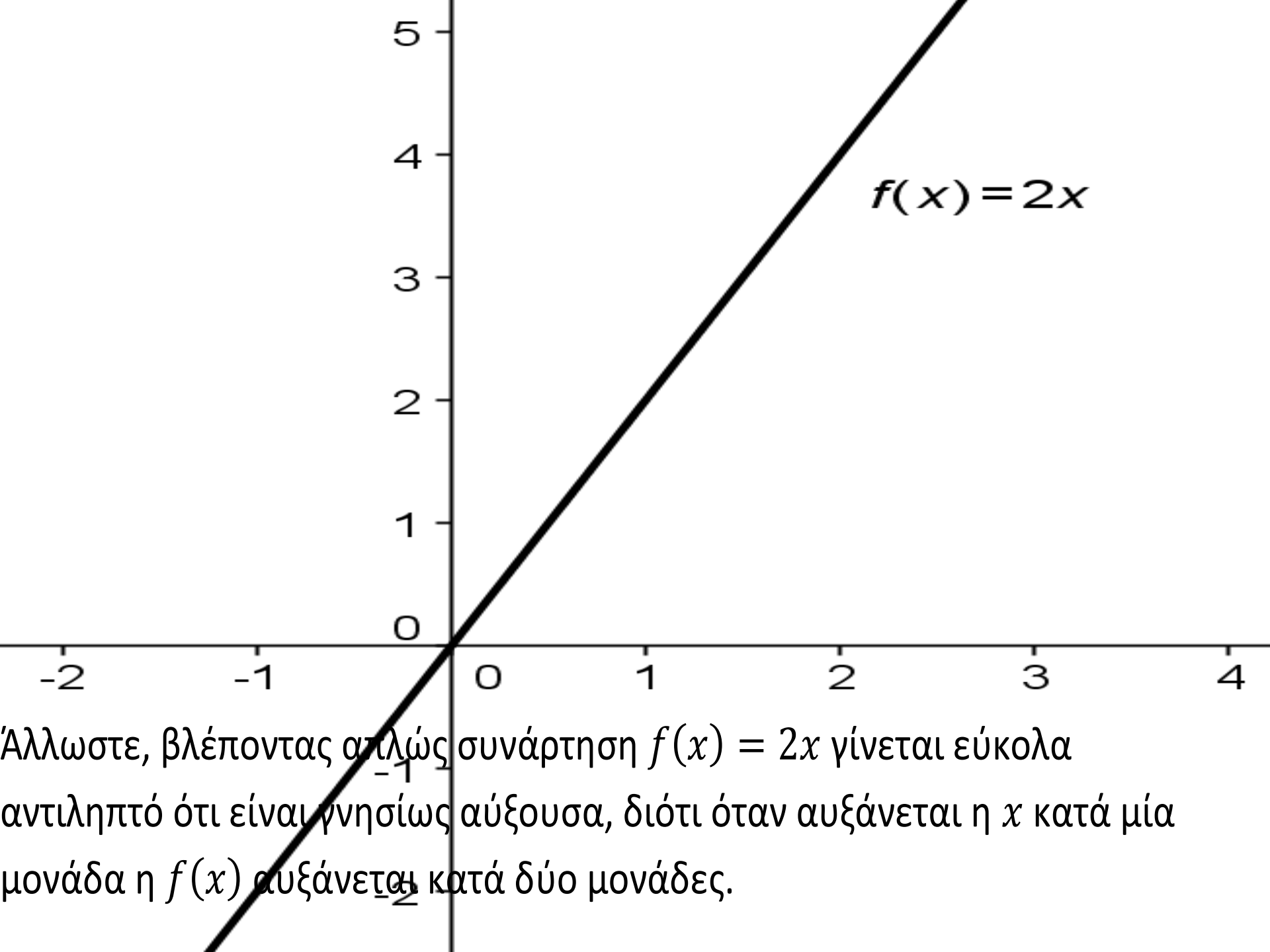
Σημειώνεται ότι το αντίστροφο του παραπάνω θεωρήματος δεν ισχύει. Για παράδειγμα, αν διαπιστώσουμε μια γνησίως αύξουσα συνάρτηση f αυτό δεν σημαίνει ότι η παράγωγος συνάρτηση θα είναι υποχρεωτικά μεγαλύτερη του μηδενός, δηλαδή $f'(x) > 0$.

Λύση: Η συνάρτηση f , ως πολυωνυμική, είναι συνεχής και παραγωγίσιμη στο \mathcal{R} . Η πρώτη παράγωγος της συνάρτησης f είναι:

$$f'(x) = (2x)' = 2 > 0$$

η συνάρτηση f είναι γνησίως αύξουσα \uparrow . Στο παρακάτω γράφημα της συνάρτησης φαίνεται ότι η συνάρτηση είναι αύξουσα, καθώς η γραμμή της συνάρτησης είναι ανοδική από τα αριστερά προς τα δεξιά





Άλλωστε, βλέποντας απλώς συνάρτηση $f(x) = 2x$ γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι είναι γνησίως αύξουσα, διότι όταν αυξάνεται η x κατά μία μονάδα η $f(x)$ αυξάνεται κατά δύο μονάδες.

Να εξεταστεί ως προς τη μονοτονία η συνάρτηση

$$f(x) = -x^2 + 2x$$

Λύση: Η συνάρτηση f , ως πολυωνυμική, είναι συνεχής και παραγωγίσιμη στο \mathcal{R} . Η πρώτη παράγωγος της συνάρτησης f είναι:

$$f'(x) = (-x^2 + 2x)' = -2x + 2$$

$$f'(x) = 0 \Leftrightarrow -2x + 2 = 0 \Leftrightarrow -2x = -2 \Leftrightarrow \frac{-2x}{-2} = \frac{-2}{-2} \Leftrightarrow x = 1$$



x	$-\infty$	1	$+\infty$
f'	$+$		$-$
f	\nearrow		\searrow

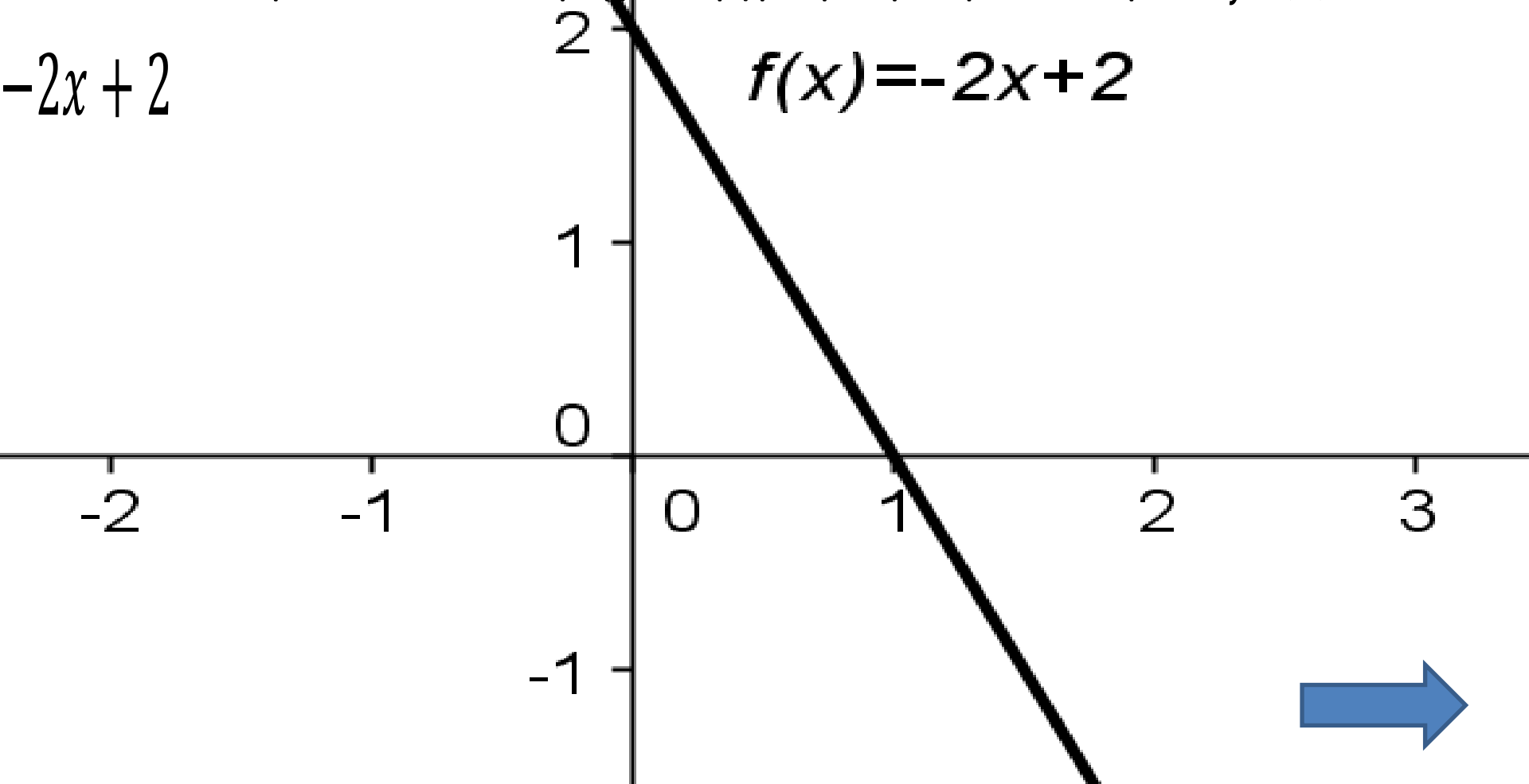
Στον πίνακα προσήμων ξεκινάμε με το πρόσημο $+$ διότι το πρόσημο του x στην εξίσωση $-2x + 2 = 0$ είναι αρνητικό και επομένως το αποτέλεσμα για τιμές μικρότερες του 1 θα είναι θετικό, ενώ για τιμές μεγαλύτερες του 1 θα είναι αντίστοιχα αρνητικό. Π.χ. για $x = -1$ η εξίσωση $f'(x)$ θα δώσει αποτέλεσμα $-2 \cdot (-1) + 2 = 4 > 0$, ενώ για $x = -2$ θα δώσει $-2 \cdot (-2) + 2 = 6 > 0$.



η συνάρτηση $f'(x)$ θα παίρνει ολοένα και μεγαλύτερες θετικές τιμές για όσο μικρότερες από το 1 τιμές παίρνει το x , γεγονός που άλλωστε είναι εύκολα αντιληπτό και από τη σχετική γραφική παράσταση του $f'(x) =$

$$-2x + 2$$

$$f(x) = -2x + 2$$



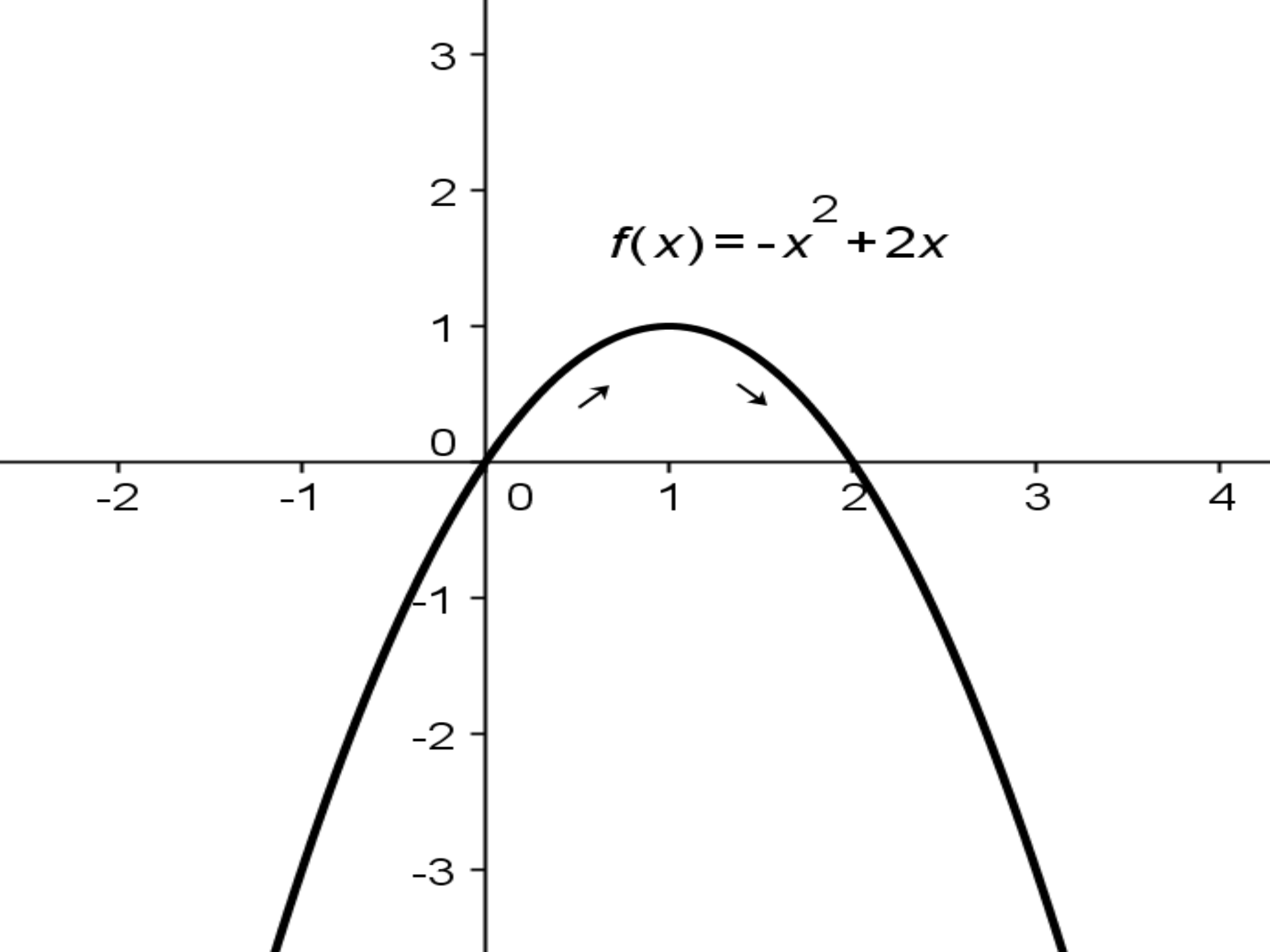
x	$-\infty$	1	$+\infty$
f'	+		-
f	↗		↘

η μονοτονία της συνάρτησης είναι:

- γνησίως αύξουσα από $(-\infty, 1)$, καθώς η καμπύλη της συνάρτησης είναι ανερχόμενη από τα αριστερά προς τα δεξιά, και
- γνησίως φθίνουσα από $(1, +\infty)$, καθώς η καμπύλη της συνάρτησης είναι κατερχόμενη από τα δεξιά προς τα αριστερά.



$$f(x) = -x^2 + 2x$$



Να εξεταστεί ως προς τη μονοτονία η συνάρτηση

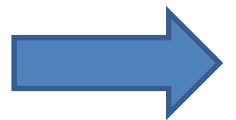
$$f(x) = 4x^3 - x^2 - x + 1$$

Λύση: Η συνάρτηση f , ως πολυωνυμική, είναι συνεχής και παραγωγίσιμη στο \mathcal{R} . Η πρώτη παράγωγος της συνάρτησης f είναι:

$$f'(x) = 12x^2 - x - 1$$

$$f'(x) = 0 \Leftrightarrow 12x^2 - x - 1 = 0$$

Η διακρίνουσα της εξίσωσης $12x^2 - 2x - 1 = 0$ είναι $\Delta = \beta^2 - 4\alpha\gamma = (-2)^2 - 4 \cdot 12 \cdot (-1) = 52$ και οι ρίζες της εξίσωσης είναι



$$x_{1,2} = \frac{-\beta \pm \sqrt{\beta^2 - 4a\gamma}}{2a} \Leftrightarrow x_{1,2} = \frac{-(-2) \pm \sqrt{52}}{2 \cdot 12} \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow \begin{cases} x_1 = \frac{-(-2) + \sqrt{52}}{24} \\ x_2 = \frac{-(-2) - \sqrt{52}}{24} \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} x_1 = \frac{2 + \sqrt{52}}{24} \\ x_2 = \frac{2 - \sqrt{52}}{24} \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} x_1 = 0,384 \\ x_2 = -0,217 \end{cases}$$

Στον παρακάτω πίνακα προσήμων ξεκινάμε με το πρόσημο + διότι το πρόσημο του μεγιστοβάθμιου όρου ($12x^2$) στην εξίσωση $12x^2 - 2x - 1 = 0$ είναι θετικό.

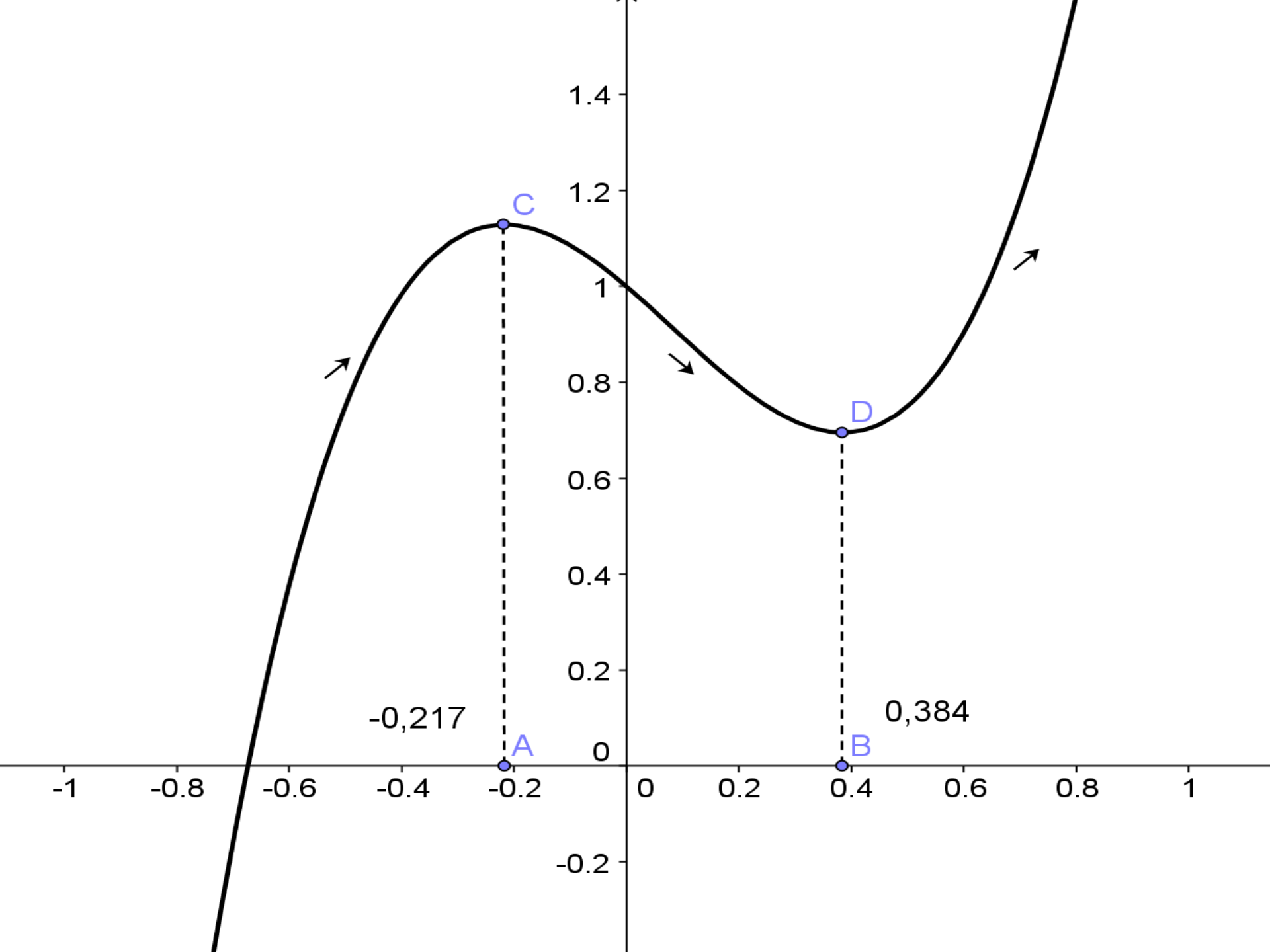


x	$-\infty$	$-0,217$	$0,384$	$+\infty$
f'	$+$	$-$	$+$	
f	\nearrow	\searrow	\nearrow	



η μονοτονία της συνάρτησης είναι:

- γνησίως αύξουσα από $(-\infty, -0,217)$, καθώς η καμπύλη της συνάρτησης είναι ανερχόμενη από τα αριστερά προς τα δεξιά,
- γνησίως φθίνουσα από $(-0,217, 0,384)$, καθώς η καμπύλη της συνάρτησης είναι κατερχόμενη από τα δεξιά προς τα αριστερά και
- γνησίως αύξουσα από $(0,384, +\infty)$, καθώς η καμπύλη της συνάρτησης είναι πάλι ανοδική από τα δεξιά προς τα αριστερά.



Να εξεταστεί ως προς τη μονοτονία η συνάρτηση

$$f(x) = \sqrt{4 - x^2}$$

Λύση: Επειδή το υπόριζο θα πρέπει να είναι θετικό:

$$4 - x^2 \geq 0 \Leftrightarrow (2 - x)(2 + x) \geq 0,$$

οι ρίζες της εξίσωσης $(2 - x)(2 + x) = 0$ είναι $\begin{cases} x = 2 \\ x = -2 \end{cases}$

x	$-\infty$	-2	2	$+\infty$
$\sqrt{4 - x^2}$	$-$	$+$	$-$	

το παρακάτω πίνακα ξεκινάμε με το πρόσημο $-$ του μεγιστοβάθμιου όρου $-x^2$



Η συνάρτηση f είναι συνεχής και παραγωγίσιμη στο A . Η πρώτη παράγωγος της συνάρτησης f είναι:

$$\begin{aligned} f'(x) &= \left(\sqrt{4-x^2} \right)' = \overbrace{\frac{1}{2\sqrt{4-x^2}} (4-x^2)'}^{\text{Σύνθετη συνάρτηση}} = \\ &= \frac{1}{2\sqrt{4-x^2}} (-2x) = -\frac{x}{\sqrt{4-x^2}} \end{aligned}$$

αρκείο αριθμητής να είναι μηδέν

$$f'(x) = 0 \Leftrightarrow \underbrace{-\frac{x}{\sqrt{4-x^2}}}_{\text{μηδέν}} = 0 \Rightarrow -x = 0$$

σημειώνεται ότι η x είναι συνεχής στο ανοικτό διάστημα $(-2, 2)$ συνεπώς στο διάστημα αυτό δεν υπάρχει απροσδιοριστία.



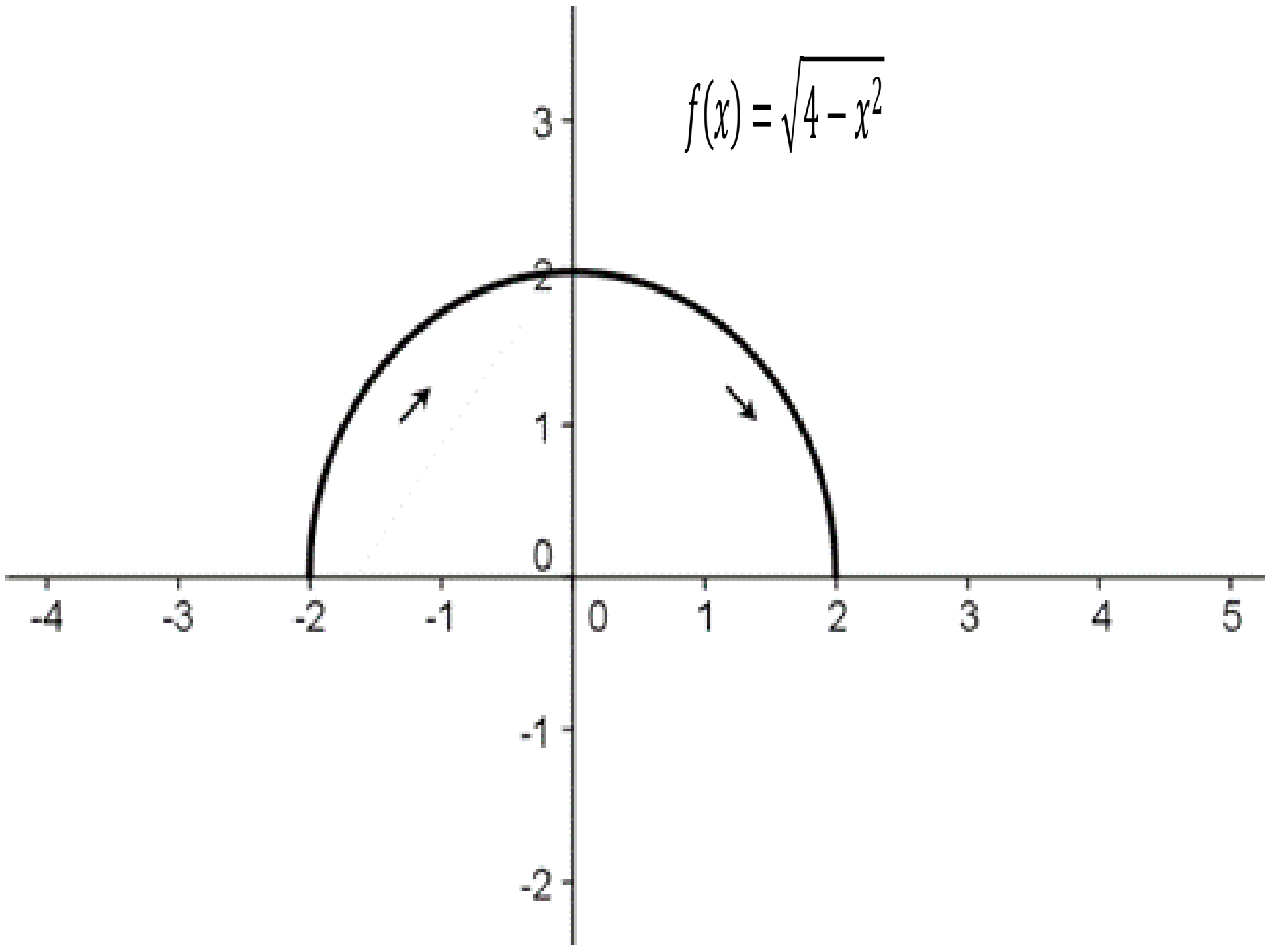
x	-2	0	2
f'	+		-
f	↗		↘

η μονοτονία της συνάρτησης είναι:

- γνησίως αύξουσα από $(-2, 0)$, καθώς η καμπύλη της συνάρτησης είναι ανερχόμενη από τα αριστερά προς τα δεξιά, και
- γνησίως φθίνουσα από $(0, 2)$, καθώς η καμπύλη της συνάρτησης είναι κατερχόμενη από τα δεξιά προς τα αριστερά.



$$f(x) = \sqrt{4 - x^2}$$



Να εξεταστεί ως προς τη μονοτονία η συνάρτηση

$$f(x) = \frac{1}{x-1} + x$$

Λύση: Το πεδίο ορισμού της συνάρτησης f είναι το $A = \mathcal{R} - \{1\}$, καθώς ο παρονομαστής θα πρέπει να είναι διάφορος του μηδενός, δηλαδή $x \neq 1$.

Η συνάρτηση f είναι συνεχής και παραγωγίσιμη στο A . Η πρώτη παράγωγος της συνάρτησης είναι:

$$f'(x) = \left(\frac{1}{x-1} + x\right)' = \left((x-1)^{-1} + x\right)' = \overbrace{\left(\left((x-1)^{-1}\right)' + x'\right)}^{\text{Παράγωγος αθροίσματος}} =$$

$$\overbrace{\left(\left(u^{-1}\right)' = -1u^{-1-1} \cdot u'\right)}^{\text{Παράγωγος σύνθετης συνάρτησης}} \\ = -1 \cdot (x-1)^{-1-1} \cdot (x-1)' + 1 =$$

$$= -(x-1)^{-2} \cdot 1 + 1 = -\frac{1}{(x-1)^2} + 1$$



$$f'(x) = 0 \Leftrightarrow -\frac{1}{(x-1)^2} + 1 = 0 \Leftrightarrow -\frac{1}{(x-1)^2} = -1$$

$$\Leftrightarrow -\frac{1}{(x-1)^2} + 1 = 0 \Leftrightarrow -\frac{1}{(x-1)^2} + \frac{(x-1)^2}{(x-1)^2} = 0$$

$$\Leftrightarrow \frac{-1 + x^2 - 2x + 1}{(x-1)^2} = 0$$

$$\Leftrightarrow x(x-2) = 0 \Leftrightarrow \begin{cases} x = 0 \\ x = 2 \end{cases}$$



Κατασκευάζουμε τον πίνακα προσέμων

- Για την εύρεση του προσέμου πολυωνυμικής συνάρτησης εκτελούμε τα ακόλουθα:
- Τοποθετούμε τις ρίζες της παραγωγός στον άξονα (ή και σημεία στα οποία η παραγωγός δεν υπάρχει π.χ. σημεία που εξαιρούνται από το πεδίο ορισμού επειδή μηδενίζουν τον παρονομαστή μιας συνάρτησης).
- Ξεκινάμε με το πρόσημο του μεγιστοβάθμιου όρου.
- Αν υπάρχουν διπλές ρίζες το πρόσημο δεν εναλλάσσεται.
- *Επιπλέον των ριζών 0 και 2 συμπεριλαμβάνεται και το 1, καθώς στο σημείο αυτό η συνάρτηση δεν ορίζεται.*



Επιπλέον των ριζών 0 και 2 συμπεριλαμβάνεται και το 1, καθώς στο σημείο αυτό η συνάρτηση δεν ορίζεται.

x	$-\infty$	0	1	2	$+\infty$
f'	+	-	-	+	
f	↗	↘	↘	↗	

- Αρχίζουμε με το πρόσημο του μεγιστοβάθμιου όρου (+) και εναλλάσσουμε τα πρόσημα.
- Στην μονάδα το πρόσημο αριστερά και δεξιά δεν αλλάζει, διότι η παράγωγος έχει στον παρονομαστή τη ρίζα στο τετράγωνο $(x - 1)^2$.

■ η μονοτονία της συνάρτησης είναι:

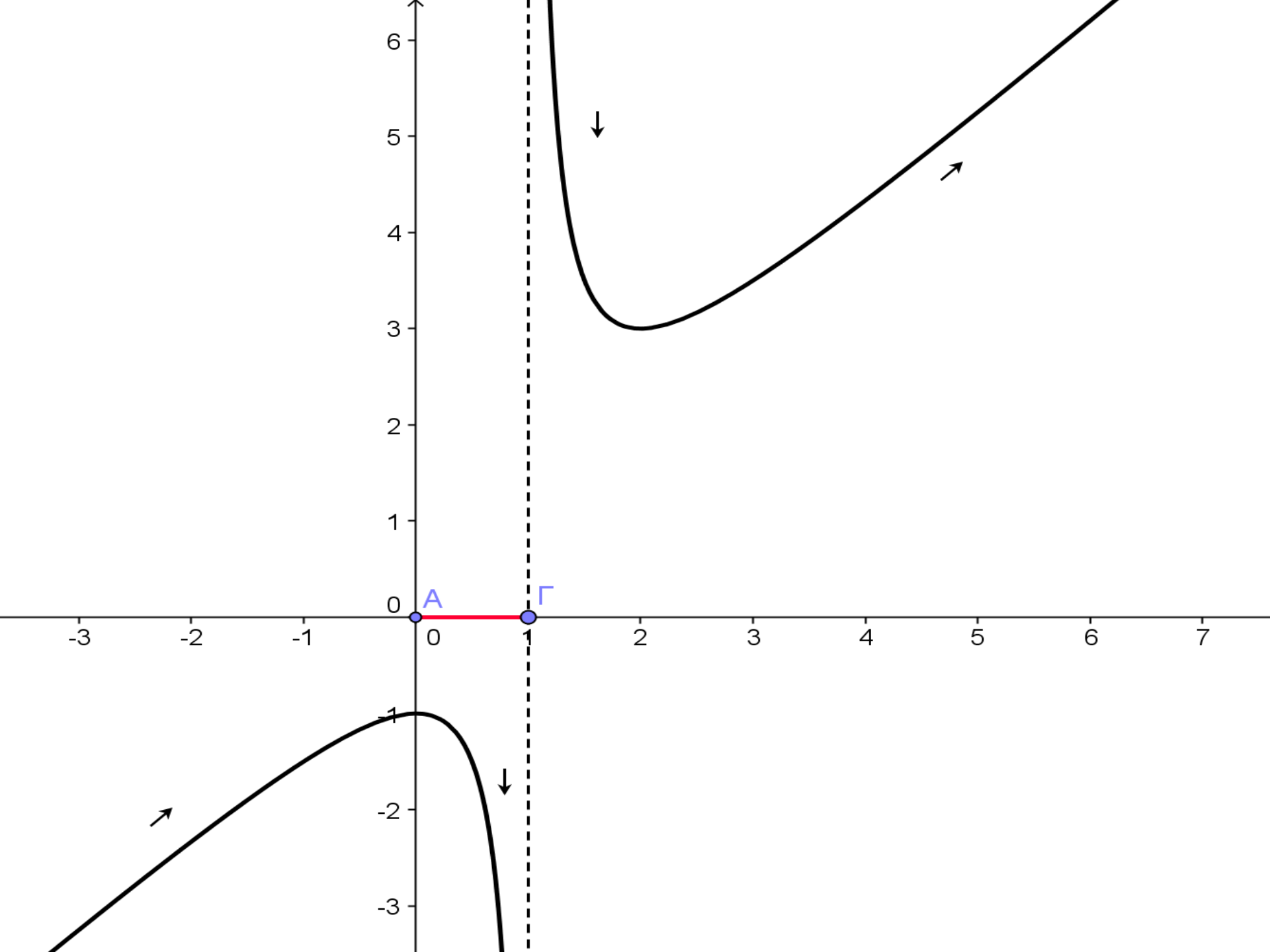


- γνησίως αύξουσα από $(-\infty, 0)$, καθώς η καμπύλη της συνάρτησης είναι ανερχόμενη από τα αριστερά προς τα δεξιά,

x	$-\infty$	0	1	2	$+\infty$
f'	$+$	$-$	$-$	$+$	
f	\nearrow	\searrow	\searrow	\nearrow	



- γνησίως φθίνουσα από $(0, 2)$, καθώς η καμπύλη της συνάρτησης είναι κατερχόμενη από τα δεξιά προς τα αριστερά (δεν περιλαμβάνεται η μονάδα όπως φαίνεται και από το Σχήμα και
- γνησίως αύξουσα από $(2, +\infty)$, καθώς η καμπύλη της συνάρτησης είναι πάλι ανοδική από τα δεξιά προς τα αριστερά.



Να εξεταστεί ως προς τη μονοτονία η συνάρτηση

$$f(x) = e^x$$

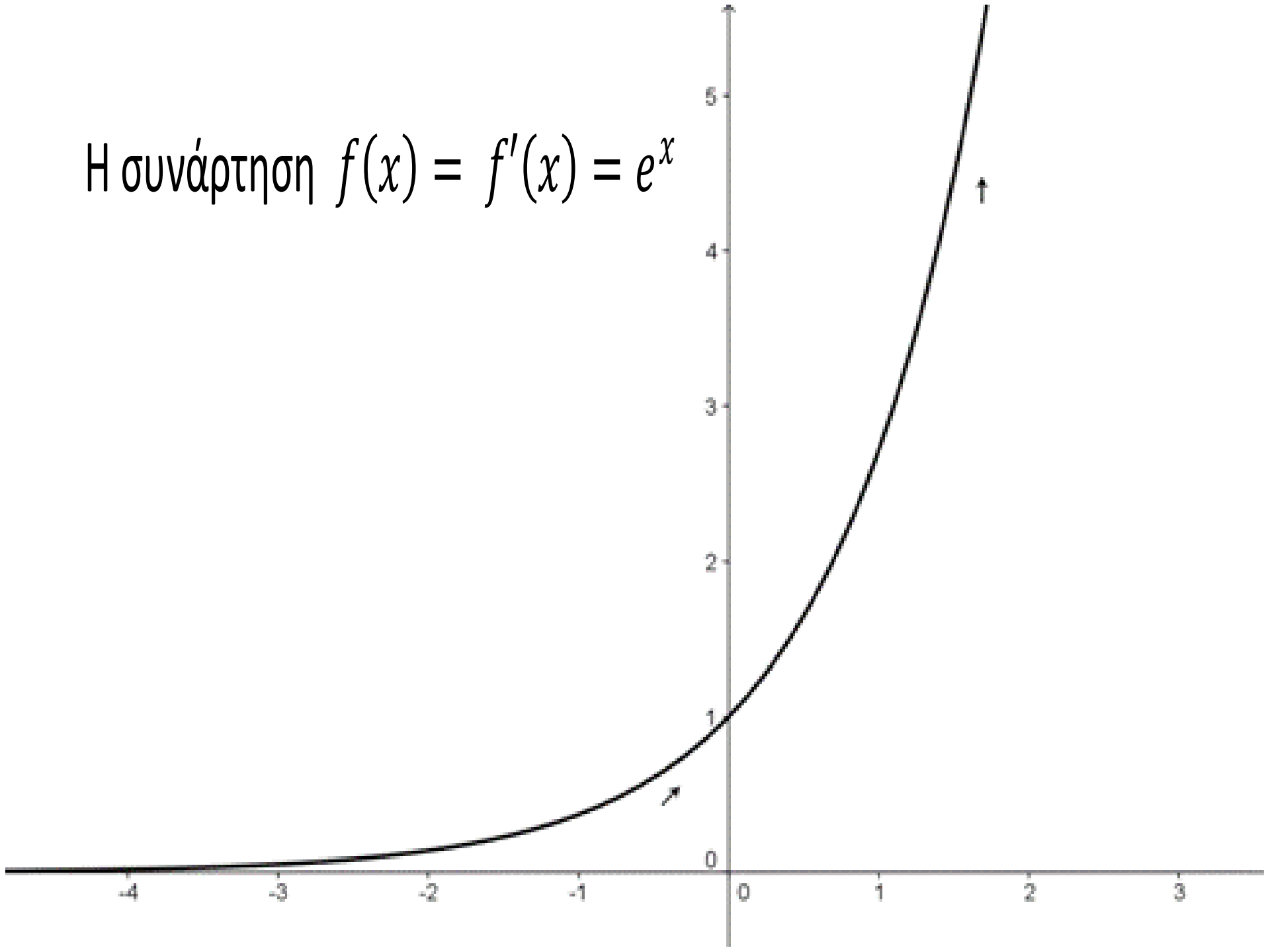
Λύση: Το πεδίο ορισμού της συνάρτησης f είναι το όλο το \mathcal{R} . Η συνάρτηση είναι συνεχής και παραγωγίσιμη στο \mathcal{R} . Η πρώτη παράγωγος της συνάρτησης είναι:

$$f'(x) = (e^x)' = e^x > 0$$

Η παράγωγος συνάρτηση $f'(x)$ είναι γνησίως αύξουσα, καθώς η συνάρτηση $f'(x) = e^x$ είναι μεγαλύτερη του μηδενός για κάθε $x \in \mathcal{R}$. Στο Σχήμα διαπιστώνεται εύκολα η μονοτονία της συνάρτησης, καθώς η καμπύλη της είναι ανερχόμενη από τα αριστερά προς τα δεξιά.



Η συνάρτηση $f(x) = f'(x) = e^x$



Να βρεθεί με τη χρήση των παραγώγων η μονοτονία της συνάρτησης $f(x) = x^4 - 2x^2$

Να βρεθεί η μονοτονία της συνάρτησης $f(x) = x^4 - 2x^2$

Το πεδίο ορισμού είναι όλο το R . Η συνάρτηση είναι συνεχής και παραγωγίσιμη στο πεδίο ορισμού της.

$$f'(x) = (x^4 - 2x^2)' = 4x^3 - 4x = 4x(x^2 - 1) \begin{cases} x = 0 \\ x = 1 \\ x = -1 \end{cases}$$

Για την εύρεση του προσήμου πολυωνυμικής συνάρτησης εκτελούμε τα ακόλουθα:

- Τοποθετούμε τις ρίζες της παραγώγου στον άξονα (ή και σημεία στα οποία η παραγωγός δεν υπάρχει π.χ. σημεία που εξαιρούνται από το πεδίο ορισμού επειδή μηδενίζουν τον παρονομαστή μιας συνάρτησης).
- Ξεκινάμε με το πρόσημο του μεγιστοβάθμιου όρου **από δεξιά**.
- Αν υπάρχουν διπλές ρίζες το πρόσημο δεν εναλλάσσεται.

x	$-\infty$	-1	0	1	$+\infty$
f'	-	+	-	+	
f	↘	↗	↘	↗	

Αρχίζουμε **από δεξιά** με το πρόσημο του μεγιστοβάθμιου όρου (+) και εναλλάσσουμε τα πρόσημα.

x	$-\infty$	-1	0	1	$+\infty$
x	-	-	+	+	+
$x^2 - 1$	+	-	-	-	+
	-	+	-	-	+
f	↘	↗	↘	↗	↗

Στην πρωτοβάθμια εξίσωση αρχίζουμε με το αντίθετο πρόσημο του x .

Στην Δευτεροβάθμια αρχίζουμε με το πρόσημο του μεγιστοβάθμιου όρου (+) και εναλλάσσουμε τα πρόσημα.

Να βρεθεί η μονοτονία της συνάρτησης

$$f(x) = 2x^5 - 5x^2 + 1$$

Να βρεθεί η μονοτονία της συνάρτησης

$$f(x) = 2x^5 - 5x^2 + 1$$

- Το πεδίο ορισμού είναι όλο το R . Η συνάρτηση είναι συνεχής και παραγωγίσιμη στο πεδίο ορισμού της.
- $f'(x) = (2x^5 - 5x^2 + 1)' = 10x^4 - 10x = 10x(x^3 - 1) \begin{cases} x = 0 \\ x = 1 \end{cases}$

x	$-\infty$	0	1	$+\infty$
f'	+	-	+	
f	\nearrow	\searrow	\nearrow	

Να βρεθεί η μονοτονία της συνάρτησης

$$f(x) = 2x^5 - 5x^2 + 1$$

- Το πεδίο ορισμού είναι όλο το R . Η συνάρτηση είναι συνεχής και παραγωγίσιμη στο πεδίο ορισμού της.
- $f'(x) = (2x^5 - 5x^2 + 1)' = 10x^4 - 10x = 10x(x^3 - 1) \begin{cases} x = 0 \\ x = 1 \end{cases}$

x	$-\infty$	0	1	$+\infty$
x		-	+	+
$x^3 - 1$		-	-	+
$x(x^3 - 1)$		+	-	+
f		↗	↘	↗